Alimentar l'infant que portem a dins

Per PepMaria el dj., 15/09/2011 - 09:00

Comença el curs. Tornem a la feina, a les responsabilitats, als maldecaps, a les tensions, a l'estrès.Potser és el moment de pensar com treballo el meu equilibri interior en aquest moment delicat.El text adjunt és una reflexió sobre una frase de la Ruth Lumbasi, una noia kenyana que vaig conèixer aquest estiu al MAGIS 2011: l'experiència espiritual que hem ofert durant 10 dies als joves de tot el món provinents d'àmbits jesuïtes vinguts a participar a la Jornades Mundials de la Joventut de Madrid. La Ruth repetia sovint: "Cada dia cal fer alguna cosa per alimentar l'infant que portem a dins".Bona sort per trobar allò que a cadascú li cal fer.Pep----------Alimentar l'infant que portem a dins"Cada dia has de fer alguna cosa per l'infant que portes a dins" (Ruth Lumbasi, Kenya). La infantesa ha estat per a la majoria de nosaltres el temps de la joia: jocs, confiança en els pares, sense necessitat de treballar. En aquest temps, els jocs a què juguem configuren la nostra imaginació, els nostres somnis de futur ("Juguem a pares i mares" "Juguem a metges"...). Els records, jocs i hàbits de la infantesa - com a mínim per als adults que no han tingut una edat jove traumàtica- són una font de pau psicològica i de joia. Ara que som adults i estem obligats a treballar, a assumir responsabilitats i a "jugar" tants - sovint incòmodes- jocs, necessitem fer quelcom per a l'equilibri interior. Aquesta tasca és diferent per a cadascun de nosaltres: perquè depèn de la nostra història personal, de la nostra infantesa particular. Però es tracta d'una tasca diària, segons la meva amiga Ruth Lumbasi: una nutricionista kenyana que és una esposa i mare cristiana de profunda saviesa. "Fer quelcom per a l'infant que porto a dins" vol dir potser tocar la guitarra si m'agradava; jugar al basket (que és el que fa Obama a la Casa Blanca cada dia durant alguns minuts- malgrat la seva agenda ocupada!) si ets un fan d'aquest esport; llegir una novel·la...Però l'infant que portes a dins necessita pares que sostinguin la darrera responsabilitat de la teva vida. Ara que som adults, cap pare a la terra no pot assumir aquest paper. Potser el Pare del Cel? "Fer quelcom per l'infant que portes a dins" significaria aleshores aturar-se un moment; respirar profundament; i dir lentament, mentre recordes els moments més joiosos de la teva infantesa: "Pare nostre que esteu en el Cel..." Pep (English Version)Feeding the child in you "Every day you should do something for the child who lives inside you" (Ruth Lumbasi, Kenya). Childhood has been for many of us the time of joy: games, confidence in parents, no need to work. In this time, the games we play shape our imagination, our dreams of future ("Let's play mom and dad", "Let's play doctors"...). The memories, games and habits of childhood -at least in adults who didn't have a very traumatic young age- are a source of psychological peace and joy. Now that we are adults and we are forced to work, to accept responsibilities, and to "play" so many -often unpleasant- games, we need to do something for inner balance. This task is different for each one of us: it depends on our personal history, on our particular childhood. But it is a daily work, according to my friend Ruth: a Kenyan nutritionist who is a wise christian wife and mother. "Doing something for the child in you" means maybe to play the guitar if I used to enjoy it; play some basketball (that's what Obama does in the White House every day for some minutes- busy agenda!) if you're a fan of this sport; read a novel...But the child in you needs parents who hold the last responsibility of your life. Now that we are adults, no earthly parents can play this role. Maybe the heavenly Father? "Doing something for the child in you" would mean therefore to stop for a while; breath deeply; and say slowly, while you remember the most joyful moments of your childhood, "Our Father who art in Heaven...." Pep